

РЕШЕНИЕ

№ 419

гр. Варна, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мирела Огн. Кацарска

Членове: Иванка Д. Дрингова
Весела Гълъбова

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от Мирела Огн. Кацарска Въззивно гражданско дело № 20243100500351 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“, гр. Варна против Решение № 3773/21.11.2023 г. по гр.д. № 10982/2022 г. по описа на ВРС, XX XIX състав в частта, с която са отхвърлени като неоснователни исковете на жалбоподателя с правно основание чл. 108 от ЗС, чл. 521, ал. 2 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД против П. Д. С., както следва: за предаване владението на движимата вещ, представляваща метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно-предавателен протокол от 03.09.2018 г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и предпазни дъски -280 бр. и в евентуалност за присъждане на сумата 24 624 лева, представляваща равностойността на метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно - предавателен протокол от 03.09.2018г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и Предпазни дъски -280 бр., ведно със законната лихва от предявяване на иска до изплащане на задължението.

Във въззивната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на атакуваното

решение като резултат от неправилно формиране на вътрешното убеждение на съда въз основа на събраните по делото доказателства. Иска се отмяна на решението в частта, с която е отхвърлен искът по чл. 108 от ЗС в осъдителната му част и постановяване на ново, с което същият да бъде изцяло уважен, а в условията на евентуалност да му се присъди паричната равностойност на движимата вещ в размер на 24 624 лева, ведно със законната лихва от предявяване на иска до изплащане на задължението. Претендират се разноски.

Въззиваемият П. Д. С. в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК депозира отговор на подадената въззивна жалба, с който се оспорва въззивната жалба и се отправя искане за потвърждаване на първоинстанционното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание страните поддържат изразената позиция по спора, като всяка претендира присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по евентуално обективно съединени иски на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“, гр. Варна с правно основание чл. 108 от ЗС, чл. 521, ал. 2 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД против П. Д. С. за приемане за установено, че ищецът е собственик на движимата вещ, представляваща метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно-предавателен протокол от 03.09.2018 г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и предпазни дъски -280 бр. и за осъждане ответника да предаде владението върху същото и в евентуалност за присъждане на сумата 24 624 лева, представляваща равностойността на метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно - предавателен протокол от 03.09.2018 г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки - 400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и Предпазни дъски -280 бр., ведно със законната лихва от предявяване на иска до изплащане на задължението.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника П. Д. С., с който оспорва изцяло предявените иски. Твърди, че за извършване на СМР е използвал собствено скеле, състоящо се от 254 бр. метални поцинковани пътеки; 193 бр. големи метални Н рамки; 8 бр. малки метални Н рамки и 138 бр. страници; 4 бр. хюнебек; Метални жабки - 14 бр.; анкерни връзки - 43 бр. Соченото скеле било обект на извършена проверка и описано в приемо-предавателен протокол от 10.08.2022 год. между представител на военно формирование 26870 гр. Шабла и управителя на „Ню пауър груп" ЕООД - П. С.. Ищцовото дружество извършвало ремонт на ЦДГ в с. Никола Козлево, общ. Никола Козлево, обл. Шумен, който изисквал монтаж на фасадно скеле около цялата сграда на детската градина. За този ремонт ищецът използвал процесното скеле. Оспорва изложените от ищеца фактически твърдения. Навежда доводи, че доколкото процесното скеле е закупено през 2018 год. и използвано многократно, претендираната стойност е несъответна на състоянието му.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 2 от ГПК и чл. 263, ал. 1 от ГПК, от надлежно легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбите. В обхвата на така посочените въззивни предели ВОС намира, че решението е постановено в границите на правораздавателната компетентност на съда и от законен състав, поради което се явява валидно. Евентуално обективно съединените искове с правно основание чл. 108 от ЗС, чл. 521, ал. 2 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД са допустими доколкото се касае за защита правото на собственост.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл. 269, ал. 1, изр. 2 от ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбите оплаквания.

От фактическа страна настоящата инстанция приема за установено следното:

Фактическата обстановка по спора е била правилно установена от първостепенния съд, поради което въззивния съд препраща към тази част от мотивите на осн. чл. 272 ГПК.

Съдът, след съвкупния анализ на събраните по делото пред първа инстанция доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, в предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, достигна до следните правни изводи:

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 108 ОТ ЗС В ОБЖАЛВАНАТА МУ ЧАСТ:

За бъде основателен искът за предаване владението на движими вещи с правно основание чл. 108 от Закона за собствеността, е необходимо да са налице посочените в цитираната правна норма предпоставки, а именно: ищецът да е собственик на претендираните движимости, а ответникът да се намира във владение на същите, без да има правно основание за това.

Не се спори между страните, а и от събраните по делото писмени доказателства /оферта за продажба на фасадно скеле метално – употребявано от „Винич“ ЕООД; фактура № 713/31.08.2018 г. и приемо-предавателен протокол от 03.09.2018 г./ е видно, че „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“, гр. Варна придобива собствеността върху употребявано метално скеле, състоящо се от следните елементи: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и предпазни дъски -280 бр. по силата на неформален договор за продажба, обективиран във фактура № 713/31.08.2018 г., по който „Винич“ ЕООД се явява продавач, а ищцовото дружество – купувач, като продажната цена на вещта е 24 624 лева с вкл. ДДС. Собствеността преминава върху купувача от момента на сключване на неформалния договор – 31.08.2018 г., предвид консенсуалния характер на сделката и липсата на необходимост от предаване владението върху продадената вещ. Последната е

предадена на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“, гр. Варна на 03.09.2018 г. в гр. Раковски. От заключението на вещото лице по допуснатата и приета от първоинстанционния съд ССЕ, кредитирано като обективно и компетентно дадено, се установява, че процесното скеле е заприходено в счетоводството на ищеца на 31.08.2018 г. Решение № 3773/21.11.2023 г. по гр.д. № 10982/2022 г. по описа на ВРС, ХХХІХ състав в установителната му част по иска с правно основание чл. 108 от ЗС не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Въззивният състав намира, че възражението на ответника досежно притежанието на собствено скеле, различно от процесното остана недоказано в производство. Твърденията в отговора на исковатата молба са, че скелето собственост на С. се състои от 254 бр. метални поцинковани пътеки; 193 бр. големи метални Н рамки; 8 бр. малки метални Н рамки и 138 бр. страници; 4 бр. хюнебек; Метални жабки - 14 бр.; анкерни връзки - 43 бр., като същото е придобито на части, като някой от тях са от дружества, които са преустановили дейността си и управителите им са заминали да престоират труд в чужбина /основно във ФРГ/. От ангажираните в тази връзка гласни доказателства – показанията на свидетеля С. Р. К., които са житейски нелогични и вътрешно противоречиви, се установява обаче, че въпросното съоръжение е превозвано от лица от с. Сотира, обл. Сливен с камион към „вторични суровини“. Свидетелят заявява, че на вид движимата вещ е стара, ръждива и начупена и че той не разбира от „таква работи“, но въпреки това лично заплаща поисканата цена на собствениците, даже им дава и капаро за камиона, с която я превозват. Ответникът прави за първи път оглед на скелето едва след няколко часа, т.е. до този момент свидетелят не знае дали същото е изобщо използваемо и дали ще може да го продаде. Не си спомня и цената на въпросното съоръжение, въпреки че първоначално лично я заплаща на собствениците без никаква сигурност за нейната възвращаемост, но помни че е спечелил хубава сума от сделката със С.. Един път заявява, че последният пристига с камион да вземе скелето, но след това твърди, че ответникът идва с лек автомобил на огледа, като не знае с какво го е натоварил след това. Горните показания следва да бъдат ценени като достоверни само в частта, от която е видно, че през 2018 г. С. е работил съвместно с ищцовото дружество и че по това време заедно с управителя П. Х. са търсили да закупят употребявано скеле за съвместната им дейност в гр. Сливен. Същото се подкрепя и от събраните писмени доказателства /оферта за продажба на фасадно скеле метално – употребявано от „Винич“ ЕООД; фактура № 713/31.08.2018 г. и приемо-предавателен протокол от 03.09.2018 г./, тъй като „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, гр. Варна закупува такова /процесното/ по-късно през същата година. От показанията на свидетеля О.А.И. се установява, че това употребявано зелено скеле действително е било в гр. Сливен, от където по нареждане на началниците му Х. и С. същият го натоварва от там и го разтоварва в кв. „Галата“, гр. Варна. Става ясно, че от гр. Сливен е натоварено още едно скеле, което е червено на цвят – различно от претендираното, чиято собственост не е установена. Още повече, че свидетелят заявява, че докато работи за двете дружества /“НЮ ПАУЪР ГРУП“ ЕООД и „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД/ за работа е използвано само зеленото скеле. Т.е. житейски нелогично се явява, твърдението на свидетеля К., че С. през лятото на 2019 г. закупува от него употребявано скеле с оглед на съвместната му дейност с дружеството на П.

Х. в гр. Сливен, тъй като една година по-рано „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД се сдобива с такова от 1000 кв.м. Не е случайно и обстоятелството, че нито ответникът, нито свидетелят К. посочват продажната цена на скелето, поради което и на основание чл. 164, ал. 1, т. 3 от ГПК не може да се прецени допустимостта на свидетелските показания за установяване на договори, чиято стойност надвишава 5 000 лева.

Видно е от описанията на двете скелета, че това твърдяно като закупено от С. е част от закупеното с фактура № 713/31.08.2018 г. от ищеца. От разясненията на вещото лице по допуснатата и приета от районния съд СОЕ в с.з. на 27.06.2023 г. се установява, че при деформиране или износване на отделни елементи от скелето те се подменят и то продължава да изпълнява функциите си. От докладна записка на гл. старшина Л. – старши специалист, технически секретар в отдел „Разследване на престъпления“ при РС „Военна полиция“, гр. Варна се установява, че на 01.06.2022 г. при оглед на военен обект фар – Шабла са открити следните обекти част от строително скеле: 254 бр. метални поцинковани пътеки с видими следи от употреба с щампа „MESSERSI“; 193 бр. метални тръбни съединения със зелен цвят, наподобяващи Н-рамки и с видими следи от употреба; 138 бр. метални тръбни диагонали със зелен цвят и видими следи от употреба; 8 бр. малки метални Н-рамки с размери 110 см. на 116 см., зелени на цвят и видими следи от употреба; 4 бр. метални хюнебек с височина от 180 см., кафяви на цвят, корозирали и с видими следи от употреба; 9 бр. метални стълби с размер 205 см. Височина и 30 см. широчина, съдържащи 6 стъпала всяка, имащи видими следи от употреба; 52 бр. метални пети с видими следи от употреба; метални жабки - 14 бр.; анкерни връзки - 43 бр. Същите части от скеле са предадени от представител на военно формирование 26870 на ответника в качеството му на представител на „НЮ ПАУЪР ГРУП“ ЕООД с приемо-предавателен протокол от 10.08.2022 г. Единствените елементи, които не се съдържат в скелето закупено от ищцовото дружество с фактура № 713/31.08.2018 г. са 4 бр. метални хюнебек с височина от 180 см., кафяви на цвят, корозирали и с видими следи от употреба. От горното описание става ясно, че същите не са част от оригиналното скеле, а са добавени допълнително.

Не са наведени твърдения от ответника, съответно и не са и ангажирани доказателства, че притежава каквато и да е техническа документация за твърдяното като притежавано от него скеле /технически паспорт, инструкции от производителя и др./. Според изискванията на чл. 215и, ал. 1 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване е предвидено, че за скелетата се извършват изчислителни проверки за устойчивостта и стабилността им, когато липсва документацията на производителя или в нея не са обхванати замислените структурни конфигурации. Документи в тази насока не са представени по делото. Няма твърдения и да са съставяни такива. Разпоредбата на чл. 30 от Наредба № РД-02-20-3 от 2.12.2020 г. за техническите изисквания за проектиране, монтаж, контрол, приемане и експлоатация на скелета /действаща към момента на ползване на скелето от ответника на обект „фар – Шабла“/ предвижда, че монтажът на скелето започва след съставянето на протокол за предаване и

приемане на техническата документация на скелето съгласно приложение № 4, подписан от доставчика или производителя на скелето, възложителя, строителя, подизпълнителя на скелето, когато такъв се предвижда, и строителния надзор на постоянния строеж. Техническата документация се предава в обема на точки от 1 до 3 включително съгласно чл. 16, съответно чл. 24, в зависимост от вида на скелето. Горното идва да покаже, че използваното от ответника скеле за ремонт на военния обект е процесното собствено на ищеца, което разполага с паспорт за фасадно скеле – видно от оферта от 31.08.2018 г.

На обект „фаров комплекс Шабла“ процесното съоръжение е занесено по нареждане на ответника без съгласието на собственика „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. Това се установява от показанията на свидетеля Д.Г. Х., който през м. март 2022 г. го превозва до фара на гр. Шабла с камион с кран с размери на каросерията 2.45 м. на 6.10 м. по нареждане на С., който му заплаща и курса с товарното превозно средство. Безспорно се установява, че вещта е използвана на горепосочения обект и че части от същата, които са намерени от служители на Военна полиция при огледа на 01.06.2022 г. са предадени на ответника. В производството не се опроверга по категоричен начин от ответника обстоятелството, че процесното скеле е превозено с гореописания камион с кран, управляван от свидетеля Х.. С. отказва достъп на вещното лице по допусната и приета от съда СТЕ, въпреки че части от него са му предадени с приемо-предавателен протокол от 10.08.2022 г. Т.е. ответникът не установи в условията на главно и пълно доказване основание да владее спорното съоръжение.

В настоящото производство обаче не се доказва и по безспорен начин владението на ответника върху движимата вещ към момента на предявяване на иска с правно основание чл. 108 от ЗС, нито към приключване на устните състезания пред първата инстанция, поради което и ревандикационният иск в осъдителната му част следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Като е достигнал до същите крайни правни изводи, макар и с други мотиви, първоинстанционният съд е постановил правилно решение в осъдителната част по иска с правно основание чл. 108 от ЗС, поради което то следва да бъде потвърдено в тази му част.

С оглед изхода на правния спор по главния иск съдът следва да се произнесе по евентуалния с правно основание чл. 521, ал. 2 от ГПК.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 521, АЛ. 2 ОТ ГПК:

Освен във фазата на изпълнителното производство, съединяването на ревандикационен иск с иск по чл. 521, ал. 2 от ГПК е допустимо и във фазата на исковото производство, когато ищецът по иск за собственост на движими вещи предявява в условията на обективно съединяване иск за заплащане на тяхната равностойност, ако вещите не са налице. Такова съединяване на иски е допустимо - ТР № 114 от 1.11.1963 г. на ОСГК на Върховния съд. Възможността да се търси равностойността е обусловена от положителното установяване на обстоятелството, че вещта не е налице, с което се отрича и един от елементите, предпоставящи уважаването на иска за ревандикация. След като вземането е обусловено от посоченото условие, то става изискуемо с настъпването на условието, а

именно в момента, в който решението за отхвърляне на иска за предаване владението на вещта на собственика ѝ влезе в сила.

Уважаването на иска по чл. 521, ал. 2 от ГПК е предпоставено от установяване на обстоятелството, че ответникът дължи предаване на ищеца на движима вещ, както и че предаването на вещта е невъзможно, тъй като същата не се намира у него. Без значение е причината, поради която вещта не се намира у ответника - унищожаването ѝ, укриването ѝ, извършено разпореждане със същата в полза на трети лица, неположена грижа за опазването. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че собственото на ищцовото дружество скеле е изнесено по нареждане от ответника от склада, където е съхранявано и е превозено до обект фар - Шабла, на който последният се явява изпълнител на СМР. Към датата 01.06.2022 г. е установена като налична само част от съоръжението, като същата е предадена на С. в периода 07.08 – 10.08.2022 г. Достъп до наличната част с оглед изготвяне на СТЕ по делото не е осигурен от същия. По делото е невъзможно да бъде установено местонахождението на процесното скеле, т.е. дали същото съществува във вида, в който е закупено, погинало ли е изцяло или частично, укрито ли е или е отчуждено. Посредством специални знания /COE/ първоинстанционният съд е определил равностойността на вещта, а именно 38 000 лева. Но тъй като искът е предявен за по-нисък размер и не е направено искане по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК за неговото увеличаване, то и ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 24 624 лева с вкл. ДДС, представляваща равностойността на употребявано метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно - предавателен протокол от 03.09.2018 г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и Предпазни дъски -280 бр.

Като е достигнал до различни крайни правни изводи, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение в частта по иска с право основание чл. 521, ал. 2 от ГПК, поради което то следва да бъде отменено в тази му част, като вместо това въззивният съд следва да постанови ново, с което същият да бъде уважен изцяло .

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 86 ОТ ЗЗД:

Предвид основателността на евентуалния иск с правно основание чл. 521, ал. 2 от ГПК то и акцесорния иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД следва да бъде уважен, като ответникът бъде осъден да заплати законна лихва върху главницата от 24 624 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда – 12.08.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед на изхода на правния спор, в частта за разноските Решение № 3773/21.11.2023 г. по гр.д. № 10982/2022 г. по описа на ВРС, XX XIX състав следва да бъде ревизирано.

В първоинстанционното производство ищцовото дружество е отправило искане с правно основание чл. 78, ал. 1 от ГПК за присъждане на направените по делото разноси, като такива следва да му се присъдят, поради което ответникът С. следва да бъде осъден да

заплати сумата от 2584.96 лева, представляваща заплатена държавна такса – 984.96 лева и заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представен договор за правна защита и съдействие /лист 209/ - 1600 лева. Възражението на ищеца с правно основание чл. 78, ал. 5 от ГПК се явява неоснователно предвид това, че минималното адвокатско възнаграждение, съобразно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. е в размер на 2616.16 лева, а заплатеното такова е в размер на 1600 лева, което е под минимално определения размер.

Във въззивното производство ищцовото дружество е отправило искане с правно основание чл. 78, ал. 1 от ГПК за присъждане на направените по делото разноси, като такива следва да му се присъдят, поради което ответникът С. следва да бъде осъден да заплати сумата от 492.48 лева, представляваща заплатена държавна такса.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3773/21.11.2023 г. по гр.д. № 10982/2022 г. по описа на ВРС, XXXIX състав В ЧАСТТА, с която е отхвърлен като неоснователен иска на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК 201122703, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“, бл. 204, вх. 1, ет. 1, ап. 4 с управител П. Д. Х. против П. Д. С., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, с.о. „Манастирски рид“, БЧД 517 868 с правно основание чл. 108 от ЗС в осъдителната му част за предаване владението на движимата вещ, представляваща метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно-предавателен протокол от 03.09.2018 г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и предпазни дъски -280 бр.

РЕШЕНИЕ № 3773/21.11.2023 г. по гр.д. № 10982/2022 г. по описа на ВРС, XX XIX състав в установителната част на иска по чл. 108 от ЗС е влязло в законна сила.

ОТМЕНЯ Решение № 3773/21.11.2023 г. по гр.д. № 10982/2022 г. по описа на ВРС, XXXIX състав В ЧАСТТА, с която са отхвърлени като неоснователни иските на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК 201122703, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“, бл. 204, вх. 1, ет. 1, ап. 4 с управител П. Д. Х. против П. Д. С., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, с.о. „Манастирски рид“, БЧД 517 868 с правно основание чл. 521, ал. 2 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника С. да заплати сумата от 24 624 /двадесет и четири хиляди шестстотин двадесет и четири/ лева, представляваща равностойността на метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно - предавателен протокол от 03.09.2018г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.;

Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и Предпазни дъски -280 бр., ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на иска в съда – 12.08.2022 г. до окончателно изплащане на задължението и В ЧАСТТА за разносните, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА П. Д. С., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, с.о. „Манастирски рид“, БЧД 517 868 да заплати на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК 201122703, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“, бл. 204, вх. 1, ет. 1, ап. 4 с управител П. Д. Х. сумата от 24 624 /двадесет и четири хиляди шестстотин двадесет и четири/ лева, представляваща паричната равностойност на употребявано метално фасадно скеле, състоящо се съгласно приемно - предавателен протокол от 03.09.2018 г., от: Н-Рамки - 278 бр.; Диагонали - 260 бр.; Хоризонтални 520 бр.; Метални поцинковани пътеки -400 бр.; стълби - 10 бр.; Пети - 100 бр.; Анкерни връзки - 100 бр.; Жабки - 100 бр.; Метални палети за Н-рамки - 8 бр.; Метални палети за пътеки - 8 бр. и Предпазни дъски -280 бр., ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на иска в съда – 12.08.2022 г. до окончателно изплащане на задължението, на основание чл. 521, ал. 2 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА П. Д. С., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, с.о. „Манастирски рид“, БЧД 517 868 ДА ЗАПЛАТИ на „ВИП КОНСУЛТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК 201122703, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“, бл. 204, вх. 1, ет. 1, ап. 4 с управител П. Д. Х., както следва: сумата от 2584.96 /две хиляди петстотин осемдесет и четири лева и деветдесет и шест стотинки/ лева – разноси за първоинстанционното производство и сумата от 492.48 /четиристотин деветдесет и два лева и четиридесет и осем стотинки/ лева – разноси за въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____